

prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău
Judecător: V. Puica
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

dosarul nr. 2ra-2176/17

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Prodan Serghei, reprezentat de avocatul Stanțieru Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Prodan Serghei împotriva lui Verbițchi Andrei și Angelei Vabișcevici cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Prodan Serghei și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 17 octombrie 2016 prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La data de 10 septembrie 2015, Prodan Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Verbițchi Andrei și Angelei Vabișcevici cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că în perioada anului 2003 - ianuarie 2009 i-a împrumutat lui Verbițchi Andrei și Angelei Vabișcevici pentru necesitățile familiare și dezvoltării afacerii lor ÎI „Vabișcevici Angela” suma de 46 000 dolari SUA.

Menționează că pentru confirmarea faptului că au primit suma de bani indicată, pârâții i-au eliberat recipise. Termenul de rambursare al împrumutului n-a fost indicat expres în recipise, însă părțile au convenit că împrumutul să fie întors la cererea reclamantului, acest fapt fiind menționat în recipisă.

Comunică că, ulterior, pârâții au motivat că afacerea nu aduce profit și sunt în imposibilitate să-i achite datoria și dobânzile. La cererea lui Verbițchi Andrei a făcut un calcul privind datoria existentă, a întocmit un grafic de rambursare al împrumutului, după care părțile au convenit și au semnat la 11 decembrie 2009 o

tranzacție cu privire la suma datorată și modul de achitare a datoriei, care a luat forma unui contract de împrumut.

Afirmă că potrivit pct. 1.3 din contractul menționat, părțile au stabilit suma împrumutată de 45 500 dolari SUA, care urma a fi restituită de pârâți în aceeași valută, sau prin depunerea sumei de bani în lei în contul indicat de reclamant la cursul BNM la ziua achitării plus 5 % peste rata dobânzii.

Totodată relevă că au convenit că împrumutul se consideră restituit împrumutătorului din momentul achitării integrale a sumei împrumutate conform recipiselor și graficului stabilit de părți.

Susține că părțile au mai convenit că, reclamantul este în drept să solicite restituirea imediată a întregului împrumut în caz de neachitare, sau neachitarea în termen a ratelor. În conformitate cu pct. 2.1. din contractul semnat de părți, pârâții s-au obligat să restituie suma datorată până la data 31 decembrie 2012. Părțile au mai stabilit prin pct. 3.1. din contract, că în cazul în care pârâții nu achită la timp și în volum deplin rata împrumutului indicat în contract, ultimii se obligă să achite penalități de întârziere în mărime de 0,025% din suma restantă a împrumutului nerambursat în termenii stabiliți conform graficului menționat, pentru fiecare zi întârziere.

Menționează că în baza recipiselor nr. 1 - 5 din 10 martie 2010, 22 august 2010, 22 octombrie 2010, 28 decembrie 2011, 18 martie 2011 și 12 mai 2011, pârâții au restituit sumele: 275, 225, 500, 1 000, 500 și 515 dolari SUA, în total, la data de 12 mai 2011 au achitat doar suma de 3 015 dolari.

Insistă că s-a adresat de nenumărate ori pârâților, atât verbal, telefonic, prin e-mail, precum și în scris, în vederea rambursării datoriei, însă ultimii n-au întreprins măsuri pentru a-și stinge obligațiile, iar începând cu luna iunie 2011 pârâții au început să-l evite, eschivându-se de la discuțiile ce vizau tema achitării sumei datorate.

Solicită încasarea de la pârâți în beneficiul reclamantului a sumei de 42 485 dolari SUA, precum și cheltuielile de judecată constituite din cuantumul taxei de stat achitată la depunerea acțiunii 24 564,57 lei și cheltuielile de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoria Botonica, mun. Chișinău din 17 octombrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Verbițchi Andrei în beneficiul lui Prodan Serghei – 42 485 dolari SUA cu titlu de datorii, și 24 564,57 lei cheltuieli judiciare. Pretenția lui Prodan Serghei către Vabișcevic Angela a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Prodan Serghei și a fost menținută hotărârea Judecătoria Botonica, mun. Chișinău din 17 octombrie 2016.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că în contextul în care contractul și recipisele sunt semnate doar de Verbițchi Andrei, iar la data de 11 decembrie 2009 pârâții nu erau soț și soție, pârâta Vabișcevic Angela nu poate fi obligată la restituirea banilor.

Totodată instanța de apel a relevat că reclamantul nu a demonstrat prin probe pertinente faptul că împrumutul a fost contractat în interesul familiei, or achitări în

baza contractului au fost efectuate doar de Verbițchi Andrei după desfacerea căsătoriei. Mai mult ca atât, nu a fost probat faptul că foștii soții au partajat/partajează sau au intenția să partajeze pasivul și activul dobândit în timpul căsătoriei, iar prin acțiunile concludente ale pârâtului Verbițchi Andrei rezultă că acesta își asumă datoria pretinsă.

La data de 6 septembrie 2017 Prodan Serghei, reprezentat de avocatul Stanțieru Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că acțiunea reclamantului nu este bazată doar pe contractul de împrumut, dar și pe recipisele de împrumut anexate, care dovedesc temeinicia cerințelor sale.

Insistă că împrumutul a fost contractat de pârâți și a fost dobândit în timpul căsniciei, iar ulterior banii au fost folosiți pentru necesitățile familiare și afacerea comună a lui Verbițchi Andrei și Angelei Vabișcevici, de unde rezultă în mod cert și incontestabil faptul că datoria urmează a fi încasată în mod solidar de la ambii pârâți.

Susține că circumstanțele considerate de instanță ca fiind stabilite, nu au fost dovedite cu probe veridice, iar probele ce urmau a fi puse la baza hotărârii n-au fost prezentate de pârât, fiind desconsiderate, și astfel examinarea cauzei a fost efectuată în mod superficial și unilateral.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat părților copia deciziei din 30 mai 2017 la data de 5 iulie 2017, iar date cu privire la recepționarea acesteia nu se atestă.

Astfel, recursul declarat la data de 6 septembrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, se consideră a fi depus în termen.

Prin referința depusă la data de 11 decembrie 2017 Vabișcevici Angela a solicitat respingerea recursului depus de Prodan Serghei, ca fiind neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Prodan Serghei, reprezentat de avocatul Stanțieru Alexandru în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Prodan Serghei, reprezentat de avocatul Stanțieru Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de către Prodan Serghei, reprezentat de avocatul Stanțieru Alexandru.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Prodan Serghei, reprezentat de avocatul Stanțieru Alexandru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva